Flertallet har gjort, kan Mindretallet ikke erkende er rigtigt. Der er nogle enkelte smaa Ændringsforslag, som jeg i øvrigt tror ganske betegnende oplyser, hvorledes Forholdet har været her mellem Flertallet og Mindretallet. Mindretallet ønsker ikke i nogen Henseende at modsætte sig Sparsommelighedshensynene og gik derfor med Flertallet ved 2den Behandling, hvorved det kom til at gaa imod den højtærede Ministers Forslag under Nr. 92, 93, 94, 95 og 96 — jeg anfører det blot for at vise, hvor langt Mindretallet ønskede at strække sig med Hensyn til Besparelser. Imidlertid har den højtærede Minister oplyst, at det vil være ikke alene militært uforsvarligt at nægte en Bevilling paa en ca. 4,000 Kr., hvorved man faktisk vil skade, maaske endogsaa i væsentlig Grad skade de Fægtningsøvelser og Skydeøvelser, som der i Aar er given Bevilling til og Hærloven forudsætter, men at det ogsaa ligefrem vil være farligt for Mandskabet, for de Rekrutter, man anvender dertil. Det er ikke længere øvede Soldater, man har, det er Rekrutter, der skulle anvendes til at rejse Skiver op i Terrainet, uden at der er mindste Garanti for, at de Mennesker ikke kunne blive skudte under disse Øvelser. Det er ikke som ved almindelige Skiveøvelser, hvor de have deres sikre Standplads — selv der maa man ogsaa helst benytte de samme Folk til Stadighed — her skal man benytte Soldaterne vekselvis, uden at de have nogen Øvelse deri; og det er en farlig Øvelse at ligge i Terrainet og betjene Skydeskiverne; det er Skiver, der markere Infanteri eller Kavalleri, eller hvad det nu er, som skulle rejses op og lægges ned, og dette er ingenlunde nogen farefri Øvelse, som dette unge Mandskab, som selv i høj Grad trænger til Øvelse, skal udføre. Saaledes har den højtærede Minister fremstillet Sagen, hvis jeg forstod ham fuldstændig korrekt, og derfor har Mindretallet ikke ment at kunne fastholde sin Afstemning fra 2den Behandling. Flertallet har derimod ikke ment at kunne fravige deres Standpunkt, skønt jeg synes, der er afgørende Grunde for, at den højtærede Minister har Ret i sin Betragtning. Med Hensyn til § 26 skal jeg ikke dvæle længere ved disse Nægtelser, jeg tillod mig at betegne dem efter Mindretallets Mening som ikke forsvarlige i militær Henseende. Dette Standpunkt fastholde vi. Ingen af os ere selvfølgelig militære sagkyndige i den Forstand, at vi kunne indlade os paa Enkelthederne, men ved et Skøn, vi have dannet os ved 2den Behandling, baade i Forhold til tidligere Tider og ogsaa ved Behandlingen i de enkelte Tilfælde, ere vi komne til det Resultat, at det vilde være uforsvarligt at lade Finansloven gaa med disse Bevillinger, i hvert Fald nogle Indrømmelser havde man dog ventet mellem 2den og 3dje Behandling, men ikke en eneste Øre har Flertallet ment at kunne lægge til, man har stillet sig nøjagtig paa det samme afvisende Standpunkt, hvortil man var kommen ved 2den Behandling. Jeg kan derfor ikke andet end paa det mest indtrængende opfordre Meningsfæller til at stemme med Udvalgets Mindretal paa dette Punkt.

M. Klausen: Under Nr. 97 har jeg stillet et Ændringsforslag om, at det opførte Beløb af 865,900 Kr. skal nedsættes til 600,000 Kr.; altsaa en Nedsættelse paa 265,900 Kr. paa Kontoen: „Udgifter til Krigsmateriel". Grunden til, at jeg har stillet dette Forslag, er, at jeg vilde prøve, om det ikke var muligt derved at komme til en rimelig Nedsættelse af vore Militærudgifter. Denne Konto her er jo navnlig vokset i de senere Aar. Hvis man tager Finansloven for 20 Aar siden, viser det sig, at paa denne Konto blev der da kun bevilget 562,600 Kr., altsaa omtrent 38,000 Kr. mindre end det, jeg har stillet Forslag om i Aar. Gaa vi lidt længere frem i Tiden, til hen i Firserne, holder denne Konto sig omkring det Beløb, jeg har tilladt mig at foreslaa i Aar, altsaa omkring de 600,000 Kr., og det er egentlig først, naar vi naa til 1890—91, at Kontoen begynder at vokse stærkere, idet den da blev opført med 710,920 Kr., og i Forligsaaret 1894—95 staar denne Konto opført med 865,900 Kr., altsaa det samme Beløb, Flertallet i Aar tilbyder. Jeg har været af den Formening, at ligesom denne Konto er bragt op Aar for Aar, skulle vi nu se at faa den bragt ned igen. Naar jeg her foreslaar at bevilge 600,000 Kr., er det, fordi vi da ere nede omkring ved det Beløb, som blev bevilget for 6—7 Aar siden. Jeg har